

іншого, посилює виховний вплив сім'ї як соціально-педагогічного середовища. Але сучасні сім'ї різноманітні за соціально-культурним рівнем, матеріальним забезпеченням, особливостями способу життя, національних та родинних традицій, моральних вчинків. Від того, в якій саме сім'ї студент вимушено проводить більшість свого часу в умовах карантину, залежить яким змістом наповнюється процес його розвитку як особистості. Тому постає проблема пошуку нових сучасних можливостей щодо корекції сімейного виховання, захисту молодого людини від несприятливого впливу сім'ї, створення інноваційних проєктів підвищення педагогічної культури батьків.

Слід звернути увагу на те, що під час пандемії змінюються інформаційні потоки процесу виховання. Посилюється елементи стихійного виховного впливу різноманітних засобів інформації мережі Інтернет. Цей вплив відіграє різну роль в розвитку студента, має майже некерований характер, відрізняється великою варіативністю реакцій молодого людини на її вплив. Однак ступінь впливу інформаційних потоків на людину залежить від рівня інформаційної культури студента. Тому актуалізується проблема становлення, розвитку особистісної інформаційної культури студента. Виховання в умовах пандемії має передбачати певні принципи: освітнє середовище (простір) – місце для розвитку загальнолюдських духовних цінностей здобувачів вищої освіти; освіта – важлива цінність, яка є пріоритетною у становлення особистості студента; освіта через все життя, значить і «навчаюче виховання» через все життя. Рівень сформованості культури й вихованості студента залежить від такого ж рівня у викладача.

Отже, визначення проблем виховання студентської молоді під час карантину та пошук шляхів їх вирішення є складним процесом, який змінює зміст та форми організаційних структур, інфраструктури виховання, педагогічного середовища та спілкування.

Кришмарел Вікторія Юріївна

*Інститут педагогіки Національної академії
педагогічних наук України,
відділ суспільствознавчої освіти,
старший науковий співробітник,
кандидат філософських наук*

TEACHING PHILOSOPHY AND RELIGIOUS STUDIES IN THE CONTEXT OF HISTORICAL AND CIVIL EDUCATION IN LYCEUM

A cross-cutting teaching of philosophy in school is a general educational trend, which is caused by several factors: the formation of the skills of reasoned presentation of one's own thoughts verbally and in writing, the ability to compare

information from different sources, the dexterity in hypothesizing and reasoning one's own position, the ability to think critically on various problematic issues etc. One of the best ways for including it in educational system of lyceum is by the aspects of religious studies in historical and civil education as so it has such elements as: work with texts and documents, axiological component, ability to draw conclusions on the basis of various sources etc. Countries where high rates of teaching philosophy in school show high results in the PISA system. We understand competence-oriented religious studies as the way of including philosophy in school as teaching thoughtful reading, the ability to analyze, synthesize and evaluate some information, ability for argumentation, as well as dexterity in expressing own opinions in writing and substantiating own position. Considering the stated points, which generally show understanding of the place and role of philosophy in general education, we are convinced that teaching of religious studies is useful for students today, because it is realized in the further professional, social, and personal life. It is also important that teaching religious studies is virtually unique, within general education, by finding answers to the meaningful questions of life that underlie the value horizon of the individual.

Ремех Тетяна Олексіївна

*Інститут педагогіки Національної академії
педагогічних наук України,
відділ суспільствознавчої освіти,
завідувач відділу, кандидат педагогічних наук*

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ СУДДІВ

Професія судді є глибинно людською професією, якій притаманні соціальна значущість і відповідальність. Це одна з найскладніших юридичних професій, яка має певні особливості, що вирізняють її серед інших правничих професій, пов'язаних із захистом прав та інтересів громадян: регламентація професійних дій і поведінки судді через визначений процесуальний порядок; владний характер суддівських професійних повноважень; високе психологічне навантаження; необхідність прояву творчості й організаторських здібностей; виняткова персональна відповідальність за свої дії та рішення [7, с. 17].

Належна професійна підготовка кандидатів на посаду судді та суддів – неодмінна умова здійснення компетентного судочинства. Довіра громадян до системи правосуддя посилюватиметься тоді, коли судді матимуть глибинні та розгалуженні знання, що виходять за межі власне знань, а також особисті й суддівські навички, що дають їм змогу належно й серйозно працювати [1, с.188]. Підготовку суддівського корпусу слід розглядати і як гарантію незалежності та безсторонності суддів, як важливу умову шанобливого став-